

[N. P. Andreassen.]

at naar vi i det hele taget gaar til at vedtage en Lov paa det nuværende Tidspunkt, hvor man slet ikke kan bedømme, hvorledes hele Høstresultatet bliver, saa er det ud fra gammel Erfaring inden for Landbruget. Man vil gerne have vedtaget en Lov, inden man skal have tilsaaet sin Jord; man vil være klar over, hvad Loven hjemler Ret til, og hvad Loven paabyder en. Alle er enige om, at en Kornlov, saadan som vi nu har haft den i vort Land i to Aar, er en Nødvendighed under de nuværende Forhold, og alle kan hver paa sit Omraade understrege, at det er en af de vigtigste Opgaver, man har under Krigstidens Forhold. Men det er ikke uden Betænkkelighed, man gaar til at vedtage en Kornlov paa nuværende Tidspunkt, hvor Vinteren endnu raser, og hvor Isen og Sneen dækker Landet; thi man har jo Erfaring for, at naar man faar et meget sent Foraar, efterfølges det i de fleste Tilfælde af en halvdaarlig Høst.

Naar man læser Bemærkningerne til dette Lovforslag, vil man se, at da vi behandlede Lovforslag om en Kornordning de to andre Aar, kunde man med fuld Sikkerhed sige, at Beholdningerne her i Landet var saa rigelige, at der var mere end nok ikke alene til Befolkningens Forsyning med det nødvendige Brød og Gryn, men der var ogsaa de nødvendige Lagre til at opfylde Kornlovens Bestemmelser vedrørende en Række andre Formaal. Der var til Industrien, til Øl og Sprit og Kaffesurrogater og det øvrige, der findes opført i Lovforslaget, men der var ogsaa Tildelingskorn til det mindre Landbrug under 5 000 Kr.s Jordværdi samt Korn til flere andre Formaal.

Men i Aar viser det sig, nu da vi gaar til Behandling af Kornlovsforslaget, at vi er helt paa bar Bund eller vil blive det, naar vi naar Udgangen af dette Høstaar. Alle de Lagre, der var til Stede, da vi begyndte at lave Kornlov her i Landet, er forsvundet; de er blevet opslugt under de nuværende Kornlove; Udskrivningen har efter dem været saaledes, at de Reserver, man havde her i Landet, er gaaet med.

Man skriver i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man mener for indeværende Aars Vedkommende at kunne konstatere, at ved Udskrivningen, der var beregnet til at give 873 000 t, vil der kun indkomme 859 000 t, det vil sige, der vil blive 14 000 t mindre i indeværende Aar, end man havde regnet med. Og senere hen i Bemærkningerne ser man, at der var afsat 141 000 t, som skulde dække Tab hos dem, der be-

nyttede deres Forbeholdsret; men det Kvantum slaar ikke til i indeværende Aar, der kræves, saa vidt man kan se paa nuværende Tidspunkt, 182 000 t eller 41 000 t mere, end der er afsat i Loven. Disse lagt til de 14 000 giver et rent Underskud paa Kornloven for indeværende Aar paa 55 000 t. Hvis man nu regner med, at den kommende Høst vil blive lige saa ringe som Høsten sidste Aar — det vil altsaa sige, hvis man ikke ændrer Udskrivningsreglerne, og de er i væsentlig Grad ikke ændret; de er maaske forringet noget, men det er kun saa lidt i Tal, at jeg ikke tror, det betyder saa forfærdelig meget, saa man kan vist godt fastslaa, at Udskrivningen er den samme som for indeværende Aar —, hvis man saa skal have det samme Underskud, og man saa ser i Bemærkningerne, hvad man yderligere mener at have Brug for i Høstaaret 1942—43, saa vil det blive et utilstrækkeligt Resultat, man her naar til.

Man maa jo ogsaa regne med, at der selvfølgelig vil blive et Underskud igen paa Forbeholdskornet. Man regner med — og det synes jeg er naturligt —, at saadan som Udviklingen foregaar herhjemme, efterhaanden som der bliver mindre og mindre Fedtstoffer, kan det blive nødvendigt at forøge Rationerne af Brød og Gryn; jo mere Rationerne sættes ned paa det ene Omraade, jo mere maa de forhøjes paa et andet, for at Sundhedstilstanden her i Landet skal kunne opretholdes. Man har hidtil heller ikke haft nødtigt at regne med Svind, fordi man har haft en Beholdning at falde tilbage paa, men man har peget paa, at det nu vil være nødvendigt at afsætte 3 000 t hertil.

Dette bliver tilsammen 32 000 t, og hvis man saa ser paa det Underskud, man allerede har i indeværende Aar, og det, som man ogsaa kan vente i næste, ja, saa staar vi med et meget daarligt Resultat med Hensyn til Udskrivningen paa denne Kornlov.

Det kan ikke være andet end med Betænkkeligheder, man gaar til at vedtage et Forslag som dette, og jeg vil for mit Vedkommende sige — og mit Parti er ganske enig med mig i den Opfattelse —, at jeg havde gerne set, at man havde udvidet den Bemyndigelse, som Ministeren faar i Henhold til § 6, Stk. 3. Det hedder her, at saafremt det afleverede Kvantum Korn ikke er tilstrækkeligt til at dække baade de i Stk. 2 angivne Formaal og en eventuel nødvendig Forhøjelse af de ved Lovens Ikrafttræden gældende Brød- og Grynrationer, kan Ministeren nedsætte Tildelingen til de i Stk. 2, b—h, angivne Formaal samt